

Anfættelse i et Embede, til hvilket er henlagt Fordlob, skulde een Gang for alle erholde af Statskassen udbetalt et Beløb af 500 Rbd. uden deraf enten at betale Renter eller at afdrage aarlig paa Capitalen til Statskassen, som f. Ex. ved at betale 10 pCt. hvert Aar i de første 10 Aar; thi, havde det Sidste været Tilfældet, saa havde det forandret Sagen. Man maa vel lægge Mærke til, at Præsten modtager en Gaard med Bygninger og Jord, hvor der kan holdes 2 Heste og 6 Køer, uden enten at betale Indfæstning eller at forrente Noget af den Capital, som en saadan Gaard er værd, og desuden har Præsten, endogsaa i den laveste lønede Klasse, en Pengeløn i det første Aar af 800 Rbd., der hvert 5te Aar kan stige med 100 Rbd. til 1,200 Rbd., samt at endvidere faaer Præsten, som ogsaa Præsteenten, Afgang til Pension af Statskassen, saa at det ikke kan ansees for rigtigt, at en Præst saaledes ubetinget erholder de ovennævnte 500 Rbd. udbetalte ved sin første Tiltrædelse af et Embede. Det foreslaaes derfor, at sidste Stykke i § 7 udgaaer, og hvis dette Forslag forkastes, da subsidiært, at der tilspies det sidste Stykke i § 7, at der aarligt skal afdrages 10 pCt. i de første 10 Aar fra Embedets Tiltrædelse, og at disse Afdrag, som Statskassen er berettiget til i hvert af de ovennævnte 10 Aar at tilbageholde af Præstens Løn, skal ansees som Erstatning for de 500 Rbd., som Præsten forud har modtaget af bemeldte Kasse.

ad § 8.

Udvalget har foreslaaet den Forandring i det oprindelige Forslags § 2, at Hjælp til en personel Capellan betinges af Sygdom eller Svagelighed, men ikke begrænses til en bestemt Alder og kan udstrækkes til 5 Aar.

ad § 9.

Udvalget har ved denne Paragraph ogsaa havt for Øie, at, forsaavidt en Classification af Embederne vedtages, vil der ved den kunne tages Hensyn til saadanne Indtægter, ligesom ogsaa, at, hvor disse Indtægter tilflyde Præsterne som Huusleiehjælp, vil den Sum, der ellers skulde tilflydes af Statskassen i dette Niemed, kunne bortfalde eller nedsettes.

ad § 10 og § 11.

Disse stemme med det oprindelige Forslags § 4, men med nogle nærmere Bestemmelser og Tydeliggjørelser.

ad § 13.

Udvalget anseer det usnødent her at omtale de nuværende geistlige Entekasser, da Loven af 5te Januar 1851 om Overlevelsesrenter § 2 Nr. 3 tillader Finanzministeren at fritage for Indstud de Embedsmænd, der paa anden Maade behørig have sørget for deres tilkommende Enter, hvorhos det i alt Fald maa være Administrationen overladt, efter Forhandling med alle Vedkommende, at træffe de nærmere Bestemmelser om de geistlige Entekasser, som der mulig maatte være Anledning til.

Et Mindretal (Bak, Jensen, Sjørgensen, E. Larsen, S. Pedersen) formener, at man allerede i denne Lov bør virke hen til en Nedsættelse i Pensionerne, og foreslaaer, at disse sættes $\frac{1}{4}$ lavere end ellers bestemt. Udvalgets Fleertal mener, at hvilke Ansøelser der end kunne ønskes gjorte gjældende med Hensyn til Pensionsvæsenet, bør Forhandlingerne derom opsættes, til der foreligger Spørgsmaal om det hele Pensionsvæsens Omordning.

Udvalget maa endnu tilføie, at der til det er steet Henvendelse fra et Medlem af Thinget om en saadan Ordning af Geistlighedens Pensionering, at denne afholdtes ved Hjælp af Lønningsafdrag uden særskilt Udgift for Staten. Da dette Forslag endnu ikke er formuleret, kan Udvalget ikke udtale sig derom, men flere af dets Medlemmer ansee det for givet, at der vil blive Spørgsmaal om sga store Lønningsafdrag, at de nu af Udvalget foreslaaede Lønninger vilde blive for lave, og Staten nødt til paa anden Maade at tilflyde omtrent det samme Beløb, som vilde bespares ved, at den fritoges for at udrede Pensioner, ligesom man derved vilde komme ind i et vidtløftigt og misligt Regningsmellemværende. Det Nærmere herom vil erfares af de høstnyttede Bilag.

ad § 17.

Denne Paragraph, der svarer til det oprindelige Forslags § 10, bifaldes af hele Ud-